

Mødet den 27. April 1922.

(For lukkede Døre).

Fraværende: M. Brammer, J. Chr. Møller, Marthin Pedersen, Vald. Pedersen og M. Simonsen.

- 0 1. (J. Nr. 116—1922) Indstilling fra Kirkegaardsbestyrelsen angaaende **Anskaffelse af en Ligbrændingsovn.**

Følgende Indstilling forelaa:

»Kirkegaardsbestyrelsen indstiller, at Tilbud Nr. 5 fra Alfred Nielsen af København til Beløb 15500 Kr. (A) approberes, idet Kirkegaardsbestyrelsen bemyndiges til, saafremt at den finder de af ham tilbudte brugte, ildfaste Materialer tilfredstillende, da at antage hans billigere Tilbud, stort 13500 Kr. (B).«

Formanden gjorde opmærksom paa, at Sagen var trukket noget ud, idet Licitationen foregik i Marts Maaned; men der skulde saa mange Undersøgelser til, før man kunde træffe nogen Afgørelse, og Bestyrelsen var først nu bleven enig om Indstillingen. Før Krigen kunde en saadan Ovn anskaffes for 8—9000 Kr., medens den billigste nu vilde koste ca. 15000 Kr., og af en anden Konstruktion blev Prisen over 30000 Kr. Bestyrelsen var enig om at antage Tilbudet paa 15500 Kr. Ved at anvende brugt ildfast Materiale kunde Ovnen faas 2000 Kr. billigere, men

Taleren var ikke særlig begejstret herfor. En svensk Ovn af en anden Konstruktion kunde faas for 14400 Kr., ved en Ændring eventuelt lidt under 14000 Kr., men Ingeniøren og Overgraveren ansaa den foreslaaede for den solideste. I København havde man først en Type af den dyre tyske Model, men var nu gaaet over til den anden, som vist ogsaa var den billigste i Drift. Den svenske Ovn benyttedes i Stockholm, Gøteborg og Kristiania, men der var foretaget forskellige Forbedringer ved den, som ogsaa skulde komme Anlægget her til gode. Kirkegaardsbestyrelsen foretrak dog den Model, som man anvendte i København, og Taleren vilde anbefale at tiltræde Forslaget herom.

A. M ø r u p kunde tænke sig, at den svenske Ovn var lige saa god i Brugen som den danske, men der var maaske nogen Garanti ved, at man havde set den danske Ovn i Drift i København, og det var tillige en Fordel at have en dansk Konstruktor fremfor en udenlandsk, hvis der blev et eller andet at rette. Hvis man kunde anvende det brugte Materiale, blev det tillige det billigste af Tilbudene.

A n d r. C h r i s t e n s e n forstod Borgmesteren saaledes, at Ovnene varierede fra 14000 til 34000 Kr., medens en Ovn før Krigen kunde købes for 8—9000 Kr. Taleren vilde derfor spørge om denne Pris refererede sig til de 14000 Kr. eller de 34000 Kr., da det blev en betydelig Forskel. (Formanden: til de 14000!). Det var alligevel omtrent det dobbelte, og det kunde maaske tænkes, at Prisen i en nær Fremtid blev lavere.

F o r m a n d e n oplyste, at der for et Aar siden forlangtes 40000 Kr. for en saadan Ovn, og siden var Prisen gradvis gaaet ned. Men der trængtes

stærkt paa fra Ligbrændingsvennernes Side, og Krematoriebygningen havde længe staaet færdig, saa det var rigtigst at faa det hele i Orden. Der blev næppe meget at spare ved at vente nogle Maaneder, det var meget tvivlsomt, at man kom ned paa den gamle Pris igen. Taleren vilde samtidig gøre opmærksom paa, at den daværende Kirkegaardsbestyrelse ikke ved Anlæget havde taget Hensyn til en eventuel Udvidelse, saa der manglede ca. 1 m i, at der kunde blive Plads til 2 Ovne; men den nuværende Bestyrelse havde forlangt, at Arkitekten og Stadsingeniøren skulde undersøge, hvorledes der eventuelt kunde opstilles 2 Ovne derude.

A. M ø r u p mente, at der manglede højst en $\frac{1}{2}$ m, og en velvillig Arkitekt kunde nok trænge Ovnen saa meget sammen, at der kunde blive Plads til 2. Den første Ovn skulde foreløbig staa midt i Lokalet og saa eventuelt senere rykkes til Siden.

A n d r. C h r i s t e n s e n bemærkede, at hvis Pristallet fortsattes i samme Tempo, vilde Ovnen om faa Maaneder blive betydelig billigere.

A. S n e u m indrømmede, at hvis det blev Tilfældet, kunde man tilsidst faa Penge for at tage Ovnen. Taleren anbefalede at vedtage Indstillingen, som den forelaa.

F o r m a n d e n syntes, at Bestyrelsen snarere fortjente Tak, fordi den ved at trække Tiden ud havde faaet Prisen saa langt ned.

M a r i u s G e e r t s e n betonedede, at man ogsaa maatte tage Renten i Betragtning. Krematoriet havde kostet mange Penge, og hver Dag det stod uden at blive brugt, betød et Rentetab for Kommunen, saa hvis man ventede alt for længe med

at anskaffe Ovnene, kunde Renten blive større end Prisfaldet.

A. Bitsch anbefalede Indstillingen. Denne Sag havde nu staet paa i mange Aar og burde føres til Ende, saa Virksomheden kunde komme i Gang derude. Man kunde næppe vente, at Prisen for Ovnene vilde gaa meget længere ned.

Formanden oplyste, at det var 22 Aar siden, at daværende Byraadsmedlem Murermester Thomsen, fremsatte Tanken i Byraadet.

Indstillingen vedtoges.

2. (J. Nr. 124—1922). Indstilling fra Brolægningsudvalget angaaende **Arbejder og Leverancer til Brolægningsvæsenet i 1922—23.**

Udvalget indstiller at approbere følgende Tilbud:
Kørselsarbejder, 1, 2. og 3. Distrikt: Jens Andersen.

4., 5., 6. og 7. Distrikt: Chr. M. Nielsen.

Levering af Sand til Brolægning: Rald-, Sand-, & Mørtel Co.

Levering af Grus fra Saralyst: 1., 2. og 3. Distrikt: Jens Andersen.

4., 5., 6. og 7.
Distrikt: Chr. M. Nielsen.

Levering af Grus fra Lisbjerg: H. Bergmann.

Levering af Grus fra Marselisborg, 1., 2. og 3. Distrikt: Jens Andersen.

4., 5., 6. og 7.
Distrikt: Chr. M. Nielsen.

Daglønskørsel og Tromlekørsel, 1., 2. og 3. Distrikt: Jens Andersen.

Daglønskørsel og Tromlekørsel, 4., 5., 6. og 7. Distrikt: Chr. M. Nielsen.

Vandvognskørsel med 2 Heste, 1., 2. og 3. Distrikt: Jens Andersen.

4., 5., 6. og 7. Distrikt: Chr. M. Nielsen.

Vandvognskørsel med 1 Hest, 1., 2. og 3. Distrikt: Jens Nielsen.

4., 5., 6. og 7. Distrikt: H. P. Hansen.

Nyt Brolægningsarbejde og Chausseringsarbejde samt Daglønsarbejde ved Reparation: J. P. Christensen.

Kloakarbejder, Lægning af 4 " og 6 " Ledninger: K. Petersen & J. C. Larsen
Lægning af større Ledninger. Valdemar Petersen.

Brolægning efter Rendegravninger: J. Christensen.
Murerarbejde: C. Bernhardt.

Smedearbejde: S. K. Petersen.

Tjærebetonarbejde: J. Nielsen & N. Hansen.

Levering af glasserede Lerrør: Christensen & Nielsen.

Levering af Cementrør: Christensen & Nielsen.
J. C. Halvorsen.

Levering af Cement: Aarhus ny Trælasthandel.

Leverancer af Jernstøberarbejde: Fr. Winsløw.

M. C. Falk anbefalede Indstillingen, som gik ud paa at antage de laveste Tilbud. Udvalget var godt tilfreds med Resultatet af Licitationen, idet man var kommet betydelig længere ned end ventet.

Niels Barnow gjorde opmærksom paa, at man ikke havde taget det billigste Tilbud paa Cement, idet der forelaa billigere Tilbud fra de samvirkende danske Cementfabrikker, ganske vist i Form af den saakaldte Forbrugerbonus. Det foreslaaede Tilbud var paa 7,25 Kr., medens de samvirkende tilbød 7,80 Kr. ÷ 60 Øre i Bonus. Taleren vilde derfor henstille til Udvalget at ændre Indstillingen paa dette Punkt, da det vilde være fordelagtigst for Kommunen.

M. C. Falk mente ikke, at Byraadet var forpligtet til at handle med Cementfabrikkerne, fordi de lagde et Pres paa deres Kunder i Form af Bonus, der først betales 2 Aar senere, hvorfor det slet ikke var givet, at der blev nogen Bonus. Hvis Fabrikerne vilde tilbyde en reel Pris af 7,20 Kr., kunde Taleren gaa med dertil, ellers ikke.

Formanden oplyste, at det drejede sig om ca. 600 Sække, hvilket vilde give en Forskel paa 30 Kr. Det var ingen Skade at prøve en ny Leverandør; det gav Konkurrence mellem Selskaberne og eventuelt billigere Priser.

Niels Barnow svarede, at der for 6 Aar siden var en saadan Krig, som hele Erhvervslivet maatte være Cementfabrikerne taknemlig for; det havde gavnet Landet langt mere end hele Andelsfabriken, som nærmest havde baseret sit Arbejde paa Misundelse uden noget som helst Kundskab til, hvad den havde med at gøre. Den saakaldte Forbrugerbonus var netop et Resultat af denne Krig, idet de samvirkende Fabriker altid satte deres Bonus saaledes, at Prisen blev lavere end Andelscementfabrikens.

Formanden mindede om, at for nogle Aar siden vilde Cementfabrikerne ikke give Aarhus Havn noget Tilbud paa Cement, men kun sælge

til Dagspriser, og disse var højere end den Pris, som Varen kunde købes for hos andre Leverandører. Først da Havneudvalget fik Forbindelse med en tysk Fabrik, blev de medgørlige og kom med et antagelig Tilbud.

M. C. F a l k hævdede, at man ikke var sikker paa den lovede Bonus, idet man for at faa den skulde fortsætte med Firmaet de følgende Aar, og hvis man til næste Aar fik et lavere Tilbud fra Andelsfabriken og antog dette, mistede man Bonusen. Det var en uheldig Forretningsgang, og Firmaet kunde lige saa godt give et fast Tilbud uden Bonus.

N i e l s B a r n o w trøede, der maatte foreligge en Misforstaaelse fra Borgmesterens Side, hvis Fabriken havde forlangt en Pris, der laa højere end de stedlige Leverandørers. Cementfabrikerne havde ikke dannet Ring for at holde Priserne højt, idet Fortjenesten kun var 5 %, men Meningen var at holde Normen højt.

A n d r. C h r i s t e n s e n gjorde gældende, at det betød mere end 30 Kr. Naar Bonusen i 1919 var 80 Øre pr. Sæk, blev det 480 Kr. og altsaa for 2 Aar 960 Kr., som gik tabt, hvis man tog det andet Tilbud. Det saa underligt ud at smide dette Beløb bort.

M. C. F a l k fastslog, at hvis man fulgte dette, kunde man aldrig skifte Leverandør, for den samme Situation kom til at foreligge hvert Aar. Principet var netop baseret paa, at man skulde vedblive at handle med dem for at faa Bonusen. Naar Fabrikerne tilmed i 2—3 Aar trak Renter af dette Beløb, var der ikke meget tjent for Kommunen. Hvorvidt det var en særlig fin Fremgangsmaade at sætte Bonusen efter Andelscementfabrikens Pris, skulde Taleren ikke komme ind paa; men Kom-

munen burde i hvert Fald staa frit overfor, hvilken Leverandør den vilde vælge.

Formanden bemærkede, af det ogsaa kunde tænkes, at Fabrikerne, naar den Tid kom, ikke havde noget Overskud at betale Bonus af.

Marius Geertsen henstillede til Hr. Falk at forespørge Fabrikerne, om de vilde garantere for den omtalte Bonus, saa kunde Sagen maaske gaa i Orden.

M. C. Falk svarede, at Fabrikerne ganske vist garanterede det, men Bonusen udbetales kun, hvis man vedblev at handle med Firmaet i 3 Aar.

H. P. Christensen meddelte, at Belysningsvæsenet ogsaa havde været udsat for denne Bonus ved Køb af Dieselolie, hvilket ligeledes var lagt an paa, at man vanskeligt kunde komme bort fra Firmaet. Men naar man saa den ene Forretning efter den anden gaa i Stykker, var der ikke megen Garanti for Bonus. Man burde kræve reelle Tilbud eller ogsaa lade dem fare. Taleren vilde anbefale Udvalgets Indstilling.

Niels Barnow gjorde opmærksom paa, at det ikke alene drejede sig om dette Aars Bonus, men ogsaa om de foregaaende Aars, og det betød dog noget, at man ved at acceptere Fabrikernes Tilbud i Aar fik 2 Aars Bonus.

Formanden: Det samme Forhold foreligger til næste Aar!

Indstillingen vedtoges.

3. (J. Nr. 123—1922). Indstilling fra Brolægningsudvalget over **Levering af Stenmaterialier til Brolægningsudvalget i 1922—23.**

Udvalget indstiller at antage følgende Tilbud:

- Kantsten I: Skandinavisk Granit-Aktieselskab, Hellerup.

Kantsten II: Nordisk Beton-Kompagni.

Brosten I: P. Grønning & Co., København.

Brosten II: Eliason & Johansson.

Chaussébrosten: James Maag & Thorvald Møller,
København«.

M. C. F a l k anbefalede Indstillingen, som gik
ud paa at antage de laveste Tilbud.

Indstillingen vedtoges.

4. (J. Nr. 120—1922). **Valg af Repræsentanter til
at deltage i Købstadforeningens Møde i Maj
Maaned.**

F o r m a n d e n meddelte, at der paa Mødet
skulde drøftes Afvikling af de forskellige Krigs-
laan og i det hele tages Stilling til Kommunernes
financielle Forhold. Aarhus Kommune havde jo
ingen Del i disse solidariske Laan, som Købstad-
foreningen havde lavet under Krigen, og Taleren
havde vedblivende den Anskuelse, at Aarhus Kom-
mune skulde holde sig udenfor saadanne. Ved
at undersøge de forskellige Byers Budgetter fik
man i hvert Fald det Indtryk, at der ikke var
mange Byraad, som virkelig anstrengte sig for at
komme paa ret Køl, og Aarhus kunde ikke være
tjent med at stille sig solidarisk med dem. Skulde
Kommunen paa Laanemarkedet, kunde man sikkert
opnaa mindst lige saa gode Laanevilkaar ved at
staa alene. Paa den anden Side mente Taleren
ikke, at Aarhus helt skulde trække sig bort fra
Købstadforeningens Arbejde, idet det kunde gavne
at høre Forhandlingerne og se, hvad der foregaar,
saa det vilde være rigtigst at sende Repræsentanter
til det paatænkte Møde.

P. P e t e r s e n var enig med Borgmesteren i
disse Udtalelser angaaende de solidariske Laan, og
Kasseudvalget fortjente Tak, fordi det saa bestemt
havde modsat sig at gaa med hertil. Det var

dog det rigtigste, at Byraadet lod sig repræsentere, og Taleren vilde foreslaa Kasseudvalget som Repræsentanter.

H. P. Christensen gjorde opmærksom paa, at Laantagerne ogsaa havde haft nogen Fordeel, idet Staten betalte en Del af Renten, og det var heller ikke særlig billige Laan, Aarhus Kommune havde haft i Privatbanken. Men som Forholdene havde formet sig, var det maaske nok det heldigste, at Aarhus Kommune ikke var kommet med. Man kunde jo vælge Formanden og Fabrikant Møller som Repræsentanter ved Mødet.

Formanden kunde ønske, at det blev hele Kasseudvalget.

Kasseudvalget valgtes.

5. (J. Nr. 104—1922). **Meddelelse fra Selskabet for Sundhedsplejen om Afholdelse af et Møde i Aarhus i Begyndelsen af September d. A.**

Formanden meddelte, at man havde svaret herpaa, at det var Byen en Glæde at faa Mødet hertil, og at de Institutioner, som man ønskede at se, skulde blive forevist for Mødets Deltagere.

Tiltraadtes.

6. (J. Nr. 127—1922). **Meddelelse fra Slagtehusudvalget om, at Opsynsmand M. Chr. Jespersen har været sygemeldt i 3 Maaneder.**

Bernt Jensen erindrede om, at ifølge Lønregulativet skulde der gives Beretning til Byraadet, naar en Mand var syg indtil 3 Maaneder. Udvalget havde fremskaffet en Lægeerklæring, hvoraf fremgik, at Manden i Løbet af 3—4 Uger kunde forventes at blive arbejdsdygtig, og Udvalget indstillede at give ham fuld Løn for denne Tid.

Det vedtoges at udbetale ham fuld Løn endnu i 3 Uger.

7. (J. Nr. 57—1922). **Andragende fra fhv. Præst Anton M. Jensen til Handelsministeriet om en Understøttelse.**

A. S n e u m forelagde Sagen. Andrageren fik en Pension paa 600 Kr. aarlig med lidt Dyrtidstillæg og desuden nogen Hjælp af Hjælpekassen, saa han vist havde en Indtægt af ca. 90 Kr. maa-
nedlig. Han havde tidligere ansøgt Kirkeministeriet om Forhøjelse af Pensionen, men det var blevet afslaaet, og nu søgte han Handelsministeriet om Støtte. Han kunde lige saa godt have valgt et andet Ministerium, og i det hele taget var det et sørgeligt Dokument, som nærmest gjorde Indtryk af, at Manden var sindssyg, hvilket ogsaa fremgik af den vedlagte Lægeerklæring. Selv om man ikke kunde have noget imod, at Manden fik nogen Støtte, kunde Byraadet næppe for sin Værdigheds Skyld anbefale et Andragende som det foreliggende.

F o r m a n d e n foreslog, at Byraadet ganske henstiller til Ministeriet, om det vil bevilge ham en Understøttelse.

Vedtoges.

8. (J. Nr. 88—1922). **Andragende fra Juvelér E. Laber om Borgerskab**, uanset at han kun har opholdt sig i Danmark i 3 Aar.

Anbefaledes.

9. (J. Nr. 24¹—1922). **Andragende fra Barber A. Thomsen om Fuldmyndighedsbevilling.**

Anbefaledes.

10. (J. Nr. 12³—1922). **Indstilling angaaende Tildeling af Alderdomsunderstøttelse.**

Indstillingen vedtoges.

11. (J. Nr. 83—1922). **Andragende om Holdeplads for en Rutebil Frederiksbjerg Torv—Varna.**

Anbefalet af Brolægningsudvalget paa de sædvanlige Betingelser og mod en maanedlig Afgift af 75 Kr. pr. Automobil.

M. C. F a l k gjorde opmærksom paa, at det var en ny Rute, og da man i Forvejen havde givet en anden Varnabil Holdeplads ved Sporvognsremisen, burde man ikke konkurrere denne ud ved at give en anden Holdeplads paa samme Sted, hvorfor Udvalget foreslog, at den ny Bil kun fik Holdeplads ved Frederiksbjerg Torv, Lundingsgade og Ingerslevs Plads.

Indstillingen vedtoges.

12. (J. Nr. 94—1922). **Andragende om Holdeplads ved Havnen og paa Store Torv for en Rutebil Aarhus—Viborg.**

Brolægningsudvalget anbefaler Andragendet paa de sædvanlige Betingelser og mod en maanedlig Afgift af 15 Kr.

F o r m a n d e n bemærkede, at angaaende Holdeplads ved Havnen maatte der konfereres med Havneudvalget.

M. C. F a l k svarede, at Udvalget ogsaa kun havde nævnt Holdepladsen paa Store Torv. Iøvrigt var Aarhus den eneste By, som havde nogen Indtægt af disse Rutebiler.

Indstillingen vedtoges. Havneudvalgets Stilling forbeholdes, og Holdepladsen der afgøres efter særlig Forhandling med dette Udvalg.

13. (J. Nr. 14—1922). **Andragende om Tilladelse til Udstykning af Matr. Nr. 76 m af Markjorderne i Hasle Herred.**

Anbefaledes.

-) 14. (J. Nr. 29—1922). **Andragende om Dispensation fra Regulativet for Baderum for Kystvej Nr. 57.**
Anbefaledes.

15. (J. Nr. 128—1922). Indstilling fra Skoleudvalget angaaende **Besættelse af en Assistentplads ved Aarhus Skoletandklinik.**

Udvalget indstiller, at Tandlæge Fru Karen Andersen konstitueres (uden Pensionsret) som Tandlæge ved Skoletandklinikken fra 1. Maj d. A. at regne med en aarlig Løn af 4900 Kr. samt Dyr-tidstillæg for en ugift.

F o r m a n d e n anbefalede Indstillingen.

Indstillingen vedtoges.

16. (J. Nr. 108—1922). **Andragende fra Plejemoder ved De gamles Hjem, Marie Skive, om Afsked med Pension fra 1. August d. A.**

Bevilgedes. Pensionen fastsættes til 1386,67 Kr. aarlig.

17. (J. Nr. 134—1922). **Meddelelse fra Kasseudvalget angaaende en fra Brandkommissionen indsendt Regning over en Automobil.**

F o r m a n d e n gjorde Rede for Sagen. Der var budgetteret Anskaffelse af en Stige og en Ford Bil efter Byraadets nærmere Bestemmelse. Hvad Stigen angik, var Købet af den vedtaget i Byraadet, derimod ikke Købet af Bilen. Denne var anslaaet til at koste 7500 Kr., medens Regningen lød paa en Stoewer-Bil til 14000 Kr. Kasseudvalget havde sendt Sagen tilbage til Brandkommissionen, og der forelaa nu fra denne en Skrivelse med Begrundelse af Købet. Denne gik væsentlig ud paa, at en Ford Bil ikke egnede sig til dette Brug, og dens Gearforhold var meget forskelligt fra de øvrige Bilers paa Brandstationen, hvorfor Betjeningen let kunde blive forkert. Kommissionen henstillede derfor at godkende Regningen, saa den kan blive betalt. Der var at bemærke, at Købstædernes Brandforsikring betalte det halve, og da Bilen

nu engang var købt, vilde Taleren henstille, at Byraadet godkender Købet.

H. P. Salling indrømmede, at der var begaaet en Formfejl, idet Kommissionen ikke havde søgt Byraadets Bevilling, før Bilen blev købt. Men da Stigen var købt meget billigt, havde Kommissionen ment at kunne ofre et større Beløb og derved faa en bedre Bil. Taleren henstillede ogsaa, at Byraadet godkender, at Regningen anvises.

Det vedtoges at betale Regningen.

18. (J. Nr. 103—1922). **Andragende fra »Aarhus Amts landøkonomiske Selskab« om at maatte benytte Eksercerpladsen og »Vennelyst« til Afholdelse af Dyrskue og Udstilling fra 26. Jnni til 3. Juli d. A.**

Anbefalet af Markudvalget og Forskønnelsesudvalget.

Bevilgedes.

19. (J. Nr. 139—1922). **F o r m a n d e n** erindrede om, at der var optaget 2000 Kr. paa Budgettet til Optagelse af en Film fra Aarhus og Omegn, og man kunde passende lade en saadan optage til Brug ved den forestaaende Udstilling i København: »Aarhus gennem 10 Aar«. Der kunde optages ca. 300 m Film for 6—700 Kr.

Vedtoges.

20. (J. Nr. 10—1922). **F o r m a n d e n** meddelte, at Byraadsmedlem Marthin Pedersen var kommet til Skade og ikke i længere Tid kunde deltage i Møderne, hvorfor den socialdemokratiske Gruppe havde ment, at man burde vælge en Stedfortræder til Udvalget for Bygninger og Inventar og havde hertil foreslaaet Hr. Falk.

M. C. Falk valgtes.

21. **Marius Geertsen** rettede en Henstilling til de Medlemmer af Byraadet, som var i Bestyrelsen

for Sporvejsselskabet, om at medvirke til, at nye Sporvogne blev købt i Danmark i Stedet for i Tyskland, saafremt de danske Vogne ikke var meget dyrere.

H. P. Christensen svarede hertil, at de nye tyske Vogue var købt for ca. 32000 Kr., medens Fabriken »Skandia« forlangte ca. 60000 Kr., og en saa stor Overpris kunde Bestyrelsen ikke gaa med til.

22. Andr. Christensen meddelte, at det paa-tænkte at slaa Ning og Hads Herreds Jurisdik-tioner sammen med Tingsted i Odder. Det var urimeligt, om Ning Herreds Jurisdiktion skulde flyttes fra Aarhus, og Taleren vilde derfor henstille til Byraadet at gøre noget for, at det nye Hoved-kontor kunde blive i Aarhus.

Formanden sluttede sig hertil og lovede, at Sagen skulde blive taget op.
